Optimering

Marte Julie Sætra m.j.satra@fys.uio.no

October 19, 2015

1 Innledning

Utgangspunktet vårt er Krogh-Erlang-ligningen (analytisk løsning av Kroghligningen) som vi ønsker å tilpasse eksperimentell data:

$$P(r) = P_{cap} + \frac{M}{4}(r^2 - R_{cap}^2) - \frac{M}{2}R_t^2 ln \frac{r}{R_{cap}}$$
 (1)

Vi kan også kan skrive den som

$$P(r) = (P_{cap} - \frac{M}{4}R_{cap}^2 - \ln(R_{cap})) + \frac{M}{4}r^2 - \frac{M}{2}R_t^2 \ln(r)$$
 (2)

eller

$$P(r) = \sum_{k=0}^{2} a_k X_k(r)$$
 (3)

der a_k er koeffiesentene

$$a_0 = P_{cap} - \frac{M}{4}R_{cap}^2 + ln(R_{cap})$$

$$a_1 = \frac{M}{4}$$

$$a_2 = -\frac{1}{2}MR_t^2$$

og $X_k(r)$ er basisfunksjonene

$$X_0(r) = 1$$

$$X_1(r) = r^2$$

$$X_2(r) = ln(r)$$

2 Problem

Løseren jeg har implementert, som finner koeffisentene a_k , ser ut til å minimere χ^2 , men modellen virker ufysisk. I noen av løsningene er både a_1 og a_2 negative.

Går jeg tilbake til ligningene for a_k for å løse med hensyn på de biologiske paramtetrene $(P_{cap}, M, R_{cap} = 1.0, R_t)$ støter jeg da på problemer. For det første burde ikke M være negativ, og for det andre kan jeg ikke ta roten av et negativt tall (lignin a_2). Dessuten: i løsningene der a_1 og a_2 faktisk er positive, ledere verdiene likevel til at estimatet for R_t er mye mindre enn forventet (< 1).

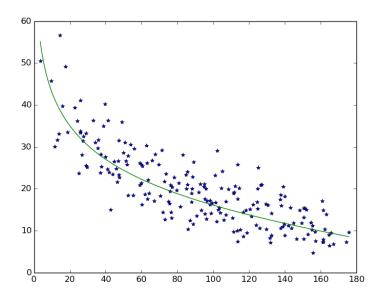


Figure 1: Eksempelfit